

съветъ на съюза. Комисията само спира вниманието на конгреса върху тоя жизненъ, за културното и просвѣтно издигане на читалищното дѣло, въпросъ.

Председателятъ на комисията по точка „Разни“ Ан. Цвѣтковъ докладва различнитѣ пожелания, които сж направени отъ делегатитѣ по точка „разни“ отъ дневния редъ, по които конгресътъ изказва мнение управителниятъ съветъ на съюза да се занимае, и които отъ тѣхъ може да разреши — да ги разреши, а другитѣ да ги докладва въ идущия конгресъ на съюза. Тия пожелания сж:

1. За издаването на държавни срѣдства книгитѣ на Ст. Чилингировъ: „История на читалищното дѣло въ България“;
2. За пенсиониране на служащитѣ при читалищата;
3. За основаване на фондъ за ликвидиране дълговетѣ на читалищния съюзъ;
4. За подпомагане читалищата въ пострадалитѣ отъ земетресението мѣста;
5. За уреждане книговодството на читалищата;
6. За опростотворяване процедурата при утвърждаването уставитѣ на читалищата;
7. За извънучителската дейность на учителя въ връзка съ културно-просвѣтната роля на читалищата.

По реферата на Г. Балтаджиевъ върху извънучителската дейность на учителя въ връзка съ културно-просвѣтната роля на читалищата, конгресътъ гласува следната резолюция:

„Х-ия редовенъ конгресъ на Върховния читалищенъ съюзъ като взе предъ видъ:

1. Че населението въ страната ни, особено селската маса, главно поради невежеството, тѣне въ мизерия, губи ценни физически сили и непрестанно се изражда;

2. Че липсата на здрави навици и елементарни познания по хигиена, създава за населението тежки страдания и неизчислими материални загуби;

3. Че за да намали що годе това социално зло, Министерството на народната просвѣта създава специални курсове за учителки-съветнички, и

4. Че учителката сама би изпълнила тази тежка, но полезна задача, реши:

Вмѣнява въ дългъ на всички читалища да дадатъ най-енергична морална и материална подкрепа на учителкитѣ-съветнички въ тѣхната здравно-просвѣтна дейность“.

По предложение на делегата Ив. Сърбиновъ бѣ гласувана следната резолюция:

„Десетия редовенъ читалищенъ конгресъ, състоялъ се въ София, на 5, 6, 7 и 8 октомврий 1928 год., вдига високо гласъ на протестъ предъ съвеститѣ на разпоредителитѣ съ свѣтовнитѣ сждбини и всички ратници въ полето на свѣтовенъ миръ, да се застѣпятъ за българскитѣ малцинства въ Македония, Тракия, Добруджа и Босилеградско, на които сж отнети всички права, включая най-свещеното — да четатъ и говорятъ на своя матеренъ езикъ, да имъ се позволи да упражняватъ това свещено право, като имъ се позволи да иматъ свои черкви, училища и читалища“.

Произведе се изборъ съ тайно гласуване на управителенъ и проверителенъ съвети. Избрани бѣха: за върховно управително тѣло на